

ШЛЯХ КРІЗЬ ТОВЩУ ЗЛА

Україна проти Росії, світло проти темряви, сонце на синьому небі проти п'ятни, яка хотіла поступово поглинути наше світло життя. Це така страшна війна у час перемін, яка тепер має вигляд Великої Вітчизняної війни українського народу проти провідників агресії (Російської Федерації) на планеті. Та світло любові все одно здолає ту товщу зла, яка накопичилась від наших негармонійних, агресивних стосунків як із Природою, так і між людьми й цілими країнами.

Все число газети повністю присвячене розгляду актуальних моментів цієї війни у різних аспектах, але — тільки у коротких текстах, бо це — не журнал, не альманах і не книга, які обов'язково будуть написані й випущені у світ після ПЕРЕМОГИ над нашим лютим і безжалюсним ворогом.

Нам тепер треба помислити над тим, як зробити, аби в світі звести до мінімуму дисгармонійні стосунки між нами й природою і всередині людства. Треба тепер подивитися дуже уважно на країни, де правлять зверхники, а не лідери доброї волі, та знайти способи для їх поступового приборкання мирними силами.

Шлях крізь товщу накопиченого зла, крізь товщу абсолютно бездуховного смітника на планеті — дуже відповідальний для всіх нас. Чому так? Та з тієї причини, що маємо поставити в центрі уваги не право сили, а СИЛУ ПРАВА. І важливо, щоб це було не лише на словах, а в наших повсякденних діях. Маємо зростати посеред загроз, а потім — зростати лише творчістю і любов'ю.

Зеленський закликає Захід закрити небо або надати потужну зброю

Президент України Володимир Зеленський закликає країни світу прийняти рішення: закрити небо над Україною або надати свою силу чи зброю, і тим самим допомогти не тільки нашій державі, але й собі. Про це він заявив у своєму [відеозверненні](#), повідомляє кореспондент Укрінформу.

«Скільки ще потрібно смертей і втрат, щоб забезпечити небо над Україною? Чим мирні люди у Харкові чи Миколаєві відрізняються від Гамбурга або Відня? Ми чекаємо рішення. Очищення неба. Або силою, яка у вас є. Або ви дасте нам бойові літаки

і засоби протиповітряної оборони, які дадуть нам потрібну силу. Це допомога, яку світ повинен надати не просто Україні. А собі. Щоб довести — людяність переможе. Якнайшвидше», - сказав Президент.

Він нагадав, що вночі російські загарбники вдарили по житлових масивах Миколаєва з реактивної артилерії, били по спальним районам мирного Харкова, били по інших містах України. «Жодного воєнного сенсу. Просто терор», - наголосив Зеленський.

Крім цього, нагадав він, ворог тримає в заручниках мешканців Ірпеня, Бучі,

Гостомеля та багатьох інших міст та містечок, селищ, які окупанту вдалося захопити. Але це тимчасово, поки не отримають покарання, підкреслив глава держави.

«А вони отримають. Наші Збройні Сили знають, як це робити. Ворог втомлений. Деморалізований. Вони прийшли на нашу землю шукати те, чого тут ніколи не було. Боягузтво. Згоду на рабство», - сказав Президент.

Він зауважив, що будь-якій нормальної людині страшно дивитись на згорілі будинки, зруйновані панельні багатоповерхівки, знищені звичайні машини ракетами, авіабомбами, «градами», мінометами. «Відчуття — ніби це в іншій країні. Але це в нашій країні. В нашій. Яка завжди хотіла миру більш за все», - підкреслив Зеленський.

Президент РФ Володимир Путін 24 лютого розпочав масштабне вторгнення в Україну. Російські війська обстрілюють та знищують об'єкти інфраструктури, проводять масовані обстріли житлових районів українських міст та селищ з використанням артилерії, реактивних систем залпового вогню та балістичних ракет. Триває дванадцята доба боротьби з агресором.

Україна офіційно направила позов проти Російської Федерації до Міжнародного суду ООН у Гаазі.

«Укрінформ», 7 березня 2022

Зеленський нагородив керівників у регіонах за оборону та надав кільком містам статус «міст-героїв»

Президент України Володимир Зеленський повідомив про рішення нагородити орденами голів обласних адміністрацій та мерів міст, які найбільше відзначились з часу вторгнення Росії в Україну в обороні своїх громад.

Орденом Богдана Хмельницького III ступеня нагороджуються голова Харківської ОДА Олег Синєгубов, голова Миколаївської ОДА Віталій Кім, голова Донецької ОДА Павло Кириленко, голова Луганської ОДА Сергій Гайдай, голова Чернігівської ОДА В'ячеслав Чаус, голова Сумської ОДА Дмитро Живицький.

Орденом мужності нагороджується мер Харкова Ігор Терехов, мер Миколаєва Олександр Сенкевич, мер Чернігова Владислав Атрошенко, мер Сум Олександр Лисенко, мер Херсону Ігор Колихаєв, мер Мелітополя Іван Федоров, мер Нової Каховки Володимир Коваленко

«І наші Герої. Наші міста-герої. Я вирішив відзначити спеціальним званням, як це вже колись було, коли перемогли іншу навалу, але дуже схожу навалу, інше вторгнення, але не менш жорстоке. Містами-героями стануть Харків, Чернігів, Маріуполь, Херсон, Гостомель, Волноваха. Слава Україні», - сказав президент.

Сайт «Радіо Свобода», 6 березня 2022 року

До правозахисників Росії та Білорусі

(Звернення ГО «Криворізьке міське правозахисне товариство»)

Стан відносин між нашими країнами, який останній тиждень має характер відкритої і активної військової агресії з боку Росії, не повинен впливати на порозуміння між нами, людьми, об'єднаними загальнолюдськими цінностями і ідеями гуманізму. Ми добре розуміємо, наскільки обмежені можливості правозахисного руху в умовах військового стану. Проте ніяк не можливо зменшувати свої зусилля, коли порушується фундаментальне право на життя мільйонів людей. Зла воля та хворобливі амбіції одиниць знову складають загрозу багатьом. Перше і головне, що ми всі маємо робити, це говорити правду оточуючим, складати об'єктивну картину, з якою кожна людина зможе зробити висновки і зайняти гідну позицію. Наше спілкування з громадянами Російської Федерації та Білорусі свідчить, що правдивої та повної інформації про трагічні події в Україні їм вкрай бракує.

Нам всім відповідати за те, що відбувається. За наслідки наших дій і за їх відсутність. Віримо, що комусь доведеться стояти перед судом, але перед своїми рідними і власною совістю відповідати прийдеться нам всім. Тож треба відповідати складному історичному моменту, який прийшовся на наше життя.

Андрій Дмитрович Сахаров, особистість, яка роками рятувала честь російського правозахисного руху, чие ім'я стало у всьому світі синонімом боротьби за прогрес і права людини, знаходився не в більш безпечних умовах, ніж Ви зараз. Але жодного разу не відступив, не пішов на компроміс із власною совістю. Будьте гідними його пам'яті.

Кривий Ріг, 4 березня 2022 року

Понад 11 тисяч загарбників та майже 300 танків: у Генштабі розповіли про ворожі втрати

Збройні сили України станом на 7 березня знищили 11 тис. особового складу російських військ, 290 танків, 46 літаків та 68 гвинтокрилів.

Як передає Укрінформ про це у [Фейсбуці](#), повідомляє Генштаб ЗСУ.

«Загальні бойові втрати противника з 24.02 по 07.03 орієнтовно склали: особового складу – понад 11 тис. осіб, танків – 290 од., бойових броньованих машин – 999 одиниць, артилерійських систем – 117 од., РСЗВ – 50 од., засоби ППО – 23 од., літаків – 46 од., гелікоптерів – 68 од., автомобільної техніки – 454 од., кораблі/катери – 3 од., цистерни з ППМ – 60, БПЛА оперативно-тактичного рівня – 7», – йдеться у повідомленні.

Як зазначається, наразі дані уточнюються, підрахунок ускладнюється високою інтенсивністю бойових дій.

Як повідомляв Укрінформ, вночі на Херсонщині українські війська знищили понад три десятки ворожих гелікоптерів.

Сайт агентства «Укрінформ»,
7 березня 2022 року

Посол України в Нідерландах: У Гаазі мають бути розкриті російські маніпуляції та розвінчані міфи

Україна наполягає, що на окупованих територіях Донецької та Луганської областей українською стороною не здійснювалось жодної діяльності, яка могла б кваліфікуватись як геноцид, і завдання української сторони довести це під час слухань у Міжнародному суді ООН у справі щодо звинувачень у геноциді. Як повідомляє Укрінформ про це у своєму Фейсбуці написав посол України в Нідерландах Максим Кононенко.

«У Міжнародному суді ООН розпочались слухання за позовом України проти Росії у справі щодо звинувачень в геноциді. Назва і природа справи повністю відповідають особливості ситуації. Зазвичай, держави доводять на підставі положень Конвенції від 1948 року наявність геноциду. Але це сьогодні не наш випадок, завдання української сторони полягає у доведенні його відсутності. Ми стверджуємо, що на окупованих територіях Донецької та Луганської областей українською стороною не здійснювалось жодної діяльності, яка могла б кваліфікуватись як геноцид», – наголосив він.

За словами дипломата, доведення цього здавалось би теоретичного питання має надзвичайну практичну вагу: якщо немає геноциду, то у Росії немає жодних правових підстав для «обмеженої військової операції» в Україні, немає жодного виправдання для її збройної агресії проти українського народу. Він також підкреслив, що російські маніпуляції мають бути розкриті, міфи розвінчані.

«Але насамперед мають бути вжиті попередні запобіжні заходи з метою збереження людських життів і припинення кровопролиття. Сьогодні Україна звертається до Суду з клопотанням зробити такі приписи: РФ має негайно зупинити військові дії на території України, РФ повинна невідкладно забезпечити, щоб будь-які військові та інші збройні підрозділи під її контролем чи впливом припинили участь у військових діях», – підкреслив він. Кононенко зазначив, що Міжнародне правосуддя працює повільно, але невідворотно.

Як повідомляв Укрінформ, судові засідання були призначені на 7 і 8 березня 2022 року з 10:00 до 13:00 за місцевим часом.

Варто зазначити, що в даному випадку йдеться про слухання у справі щодо звинувачень у геноциді, відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду і покарання за нього. На третій день російського вторгнення Україна направила позов проти Росії до Міжнародного суду ООН з вимогою притягнути агресора до відповідальності за спотворення поняття геноциду. Адже Росія задля виправдання свого нападу фактично намагається змінити реальність. Тож фактично суд має вирішити, чи був в Україні здійснений геноцид. Справа в тому, що Росія, як завжди, намагається все перекрутити, мовляв, Україна начебто винна в геноциді у Донецькій та Луганській областях, і тому Росія була змушена застосувати військову силу.

24 лютого президент РФ Володимир Путін оголосив про початок вторгнення в Україну. Російські війська обстрілюють та руйнують ключові об'єкти інфраструктури, проводять масовані обстріли житлових районів українських міст і сіл із використанням артилерії, реактивних систем залпового вогню та балістичних ракет.

В Україні запровадили воєнний стан та оголосили загальну мобілізацію.

Сайт «УКРІНФОРМ», 7 березня 2022 року

Безполітну зону над Україною зробити можливо – Курт Волкер

Сполучені Штати разом із союзниками по НАТО можуть забезпечити безполітну зону над Україною – попри занепокоєння, що будуть втягнуті у прямий конфлікт з Росією. Таке переконання висловив у вівторок колишній спец-

можливо Туреччини. Необхідно запобігти, насамперед, атакам проти цивільного населення та критичної інфраструктури, такої як АЕС, додав колишній високопоставлений дипломат.

«Обґрунтувань для цьо-

також має доступ до ядерної зброї, а також, що Путін веде свою країну до руйнації.

«Єдину загрозу для Росії становить особисто Володимир Путін. Ніхто інший не загрожує Росії, ніхто не нападає на неї. Заходи, які запроваджуються проти Росії наразі є виключно економічними, розроблені насамперед для того, щоби підірвати їхні військові зусилля», – зауважив колишній посол.

Все, що потрібно зробити Росії – це зупинитися, але Путін на це не хоче йти. «Як це все закінчиться... Думаю, найбільш вірогідний сценарій, який я бачу, Росія продовжить нападати та намагатися вбивати українців, але зав'яже. Україна не здаватиметься та воюватиме жорстко на захист своєї країни, своїх міст», – зазначив Волкер.

Крім того, за його словами, санкції та глобальний тиск на Росію продовжить зростати. Водночас він висловив переконання, що цей процес потрібно посилити й пришвидшити з боку Заходу.

Як повідомляв «Укрінформ», напередодні Білий дім висловив свою позицію, що США не зможуть закрити українське небо, оскільки це потенційно створить потенціал для протистояння між двома ядерними державами.

1 березня 2022 року,
агентство «Укрінформ».
<https://www.ukrinform.ua/rubric-polytics/3417195-bezpolitnu-zonu-nad-ukrainou-zrobiti-mozливо-kurt-volker.html>

редставник США по Україні, експосол США при НАТО Курт Волкер, передає власний коментар «Укрінформу». «Українцям потрібно більше ракет «Стінгер», більше «Джавелінів», основних боеприпасів, їм потрібна допомога з протиповітряною обороною. І я би рекомендував, і я впевнений, що для нас це була би гарна ідея – запровадити безполітну зону», – зауважив Волкер під час онлайн-конференції, організованої Американсько-Українською Діловою Радою (USUBC).

Спочатку, за його словами, це можна зробити над Києвом та Західною Україною – за участю союзників, зокрема, Великої Британії, Польщі,

го більше ніж достатньо», – наголосив Волкер.

Попри занепокоєння, що це втягне НАТО у прямий конфлікт, це, за його словами, все ж можна зробити за прикладами попередніх операцій, а саме, з обмеженнями по цілях, по умовах застосування компонентів, для забезпечення лише безполітної зони, а не для атак по інших, якщо самі не зазнали нападу.

«Я думаю, що це можливо, і це треба зробити негайно», – зазначив Волкер.

Водночас, він висловив переконання, що все більше людей в Росії, в тому числі серед військових «починають розуміти», що перебувають у руках навіженого безумця, який

Точка зору

ЗИМОВА ВІЙНА...

Перші ж дні після нового нападу Росії на Україну нагадують про іншу війну, яку Кремль розпочав у 1939 році – війну проти Фінляндії. Ця війна увійшла до історії як «зимова війна». Втім, і війна з Україною розпочалася у 2022 році наприкінці зими.

Приводом для Зимової війни стала – ви не повірите – необхідність забезпечення безпеки Радянського Союзу. Йосипа Сталіна турбувало, що Ленінград розташований близько до фінського кордону, і він вимагав цей кордон перенести. А фінні відмовлялися віддавати територію – бо чудово розуміли справжні цілі радянського диктатора, бажання поглинути їхню країну. Між Фінляндією та СРСР і так діяв пакт про ненапад, Ленінграду нічого не загрозувало, до чого ж тут фінська земля? До того ж на території, що залишилася, Сталін хотів розмістити радянські військові бази – як і в Криму в 2014 році такі бази цілком могли стати плацдармом для окупації Фінляндії.

Коли зрозуміли, що фінні на поступки не йдуть, радянський міністр закордонних справ В'ячеслав Молотов заявив на зустрічі з делегацією сусідньої країни: «Ми, цивільні люди, не досягли жодного прогресу. Тепер слово буде надано солдатам». Газета ЦК ВКП(б) «Правда» обіцяла: «Ми відкинемо до біса будь-яку гру політичних картоплярів і підемо своєю дорогою, незважаючи ні на що, ми забезпечимо безпеку СРСР, не дивлячись ні на що, ламаючи всі і всілякі перешкоди на шляху до мети».

Жодного приводу для війни Фінляндія, втім, не надавала. І тоді СРСР організував артилерійський обстріл власної території та... звинуватив у ньому Фінляндію. Договір про ненапад був Кремлем розірваний, а 30 листопада 1939 року почалася війна. При цьому на Фінляндію Сталін формально не нападав. Він створив на окупованій території уряд колабораціоністів, якому надавав військову допомогу. Ось вам і угруповання «ДНР» із «ЛНР»! Тільки назва була трохи інша – «Фінляндська демократична республіка». Про те, що війна не буде довгою, у радянському керівництві були всі впевнені. «Якщо нас не почують, то разок вистріляти

з гармати, і фінні піднімуть руки вгору, погодяться з вимогами», – стверджував Микита Хрущов.

Але невдача для СРСР: фінні не злякалися, а на війну з окупантом піднявся, без перебільшення, весь фінський народ. Міжнародна громадська думка, яка на початку конфлікту була байдужою до радянського тиску на Фінляндію, після перших же бомбардувань Гельсінкі змінилася, до країни почала надходити іноземна військова допомога, приїжджати добровольці.

Справжнім символом цієї війни став знаменитий «коктейль Молотова» – запальна суміш, якою кожен міг підбити танк окупанта. Чому «Молотова»? А тому, що В'ячеслав Молотов – представник Кремля, який погрожував фінам війною. Війна затягувалася.

І тоді фінський уряд запропонував Сталіну поговорити про мир. Диктатор погодився саме тому, що зрозумів: з окупацією Фінляндії Радянським Союзом ніхто в цій країні не упокориться, опір продовжиться навіть якщо Червона армія увійде до Гельсінкі. Тому Сталін вирішив на якийсь час відстати від Фінляндії, хоч і позбавив її частини території. Опір ворогові зіграв свою вирішальну роль.

Вже після Другої світової війни Фінляндія заявила про політику нейтралітету. Але зараз – у дні війни проти України – прем'єр-міністр Фінляндії Санна Марін заявила, що «загроза великої війни зараз реальніша, ніж будь-коли за довгі роки. Фінляндія готова подати заяву на вступ до НАТО, якщо гостро поставити питання національної безпеки». У Москві відреагували миттєво. Представник МЗС Росії Марія Захарова заявила, що таке рішення «мало б серйозні військово-політичні наслідки, які б вимагали кроків у відповідь».

Тож і через вісім десятиліть після «зимової війни» її примара все ще присутня у російській політиці. Путін розігрує війну з Україною за сталінськими правилами, а його чиновники загрожують Фінляндії новою війною. Це і є життя в минулому – але от тільки мертві отруюють існування живих.

Віталій ПОРТНИКОВ, журналіст і політичний коментатор, оглядач «Радіо Свобода» і «Крим.Реалії», сайт «Радіо Свобода», 26 лютого 2022 року

ІНШІ ЛЮДИ

Дмитро Чернеш

26 лютого о 11:00

ІНШІ ЛЮДИ

Березень 2015 року. Їду в свою першу та єдину відпустку в Кривий Ріг через автовокзал Дніпра. На мені військова форма, яка ніби й відносно чиста, але запах диму з буржуйки та пороху від розривів випрати просто нереально. Ще повністю не усвідомлюючи себе в просторі та часі, у віконце каси Дніпровського автовокзалу надаю атовську довідку, яку завбачливі батальйонні штабні офіцери надали напередодні від'їзду. Вона нова, але після півдня, проведеного в кишені підім'ята. Вуста говорять фразу «Кривий Ріг.

Березень 2015 року. Їду в свою першу та єдину відпустку в Кривий Ріг через автовокзал Дніпра. На мені – військова форма, яка ніби й відносно чиста, але запах диму з буржуйки та пороху від розривів випрати просто нереально. Ще повністю не усвідомлюючи себе в просторі та часі, у віконце каси Дніпровського автовокзалу надаю АТОВську довідку, яку завбачливі батальйонні штабні офіцери надали напередодні від'їзду. Вона – нова, але після половини дня, проведеного в кишені, підім'ята. Вуста говорять фразу «Кривий Ріг. Зараз.». По той бік скла дівчина-касир, зустрівши мій погляд, миттєво опускає очі, й починає тендітними пальчиками щось швидко друкувати. Я з неї не відводжу погляду, обличчя розпливається у блаженній, але спокійній усмішці. Після півроку війни все для мене незвичне та дивне. А касирка, без жодного слова, не підводячи очей, робить свою роботу. Вона не питає, на коли, не вимагає якихось документів, пошарпаної довідки без фото, але – з печаткою військової частини. Та блаженної усмішки достатньо...

Березень 2021 року. Знову автовокзал Дніпра. У

касу надаю посвідчення учасника бойових дій...! починається: «...на ето время – только за деньгі, мест нет, только через два часа...у Вас какая-то фотография не чоткая...».

...Такі різні ці березні.

Цитую Івана Руденка: «Друзі, я от дивлюсь коменти, смайлики, віконки на підтримку нашої армії і пригадую: так само було в 14-му році. Так, це вірно, так і має бути. Але я вас прошу: ми переможемо москаля! Пройде час – і знов ми відвернемося від армії, знов – шкода платити військовий збір, знов у маршрутці будемо чути: «Я тебе туди не посилав» і таке інше. Просто подумайте, що сьогодні вас знов пішов захищати той, кого ви не захистили в автобусі, на вулиці. Промовчали, коли при вас ображали військового. Раділи, що замість оборонного бюджету будують дорогу або садочок. Запамятайте свій переляк, і коли настане мирний час, коли вам знов стане армія не потрібна, ЗГАДАЙТЕ. ...».

Від себе додаю...

Ви, читаючи це, здебільшого позитивно ставитеся до намальованого у Вашому ж образі українського

воєнка, взятого з реклами. Навіть зовні солдат після бойових дій – не лише пом'ятий, але й не завжди чистий, не завжди класно пахне. Але це – дрібниці. Він всередині інший, дуже відмінний від Вас, «диванних патріотів», які ставлять смайлики та постять дописи. У той час, як Ви «кошмаритесь» на дивані від ситуації в країні, він ЗАБЕЗПЕЧУЄ Ваш спокій у пекельно-екстремальних умовах, бо Ви панікуєте з приводу вибуху за 50 кілометрів від Вас, а біля нього ця х...ня вибухає за кілька метрів, буває декілька разів на хвилину, й зі звуком у вухах; він виконує «на автоматі», згодом навіть не пам'ятаючи, як, свою РОБОТУ, долаючи свій страх і скажений переляк. Він не те, що кращий, не те що гірший, але просто – інший, відмінний від Вас, у чомусь явно не подібний до Вас. Ви його не завжди зрозумієте, але будьте до цього готові. Він був іншим і до потрапляння на війну, бо він відвоював, а Ви туди з якихось причин, які не бажаю зараз обговорювати, не потрапили.

Дмитро ЧЕРНІШ, український воїн і адвокат, м. Кривий Ріг, 26 лютого 2022 року

КРИВИЙ РІГ поки що, на 11-й день повномасштабного вторгнення ворога в Україну на початку 9-го року російсько-української війни, стоїть живий, хоча частково ушкоджений в районі військового містечка на Всебратьському. Але якщо ті ушкодження порівнювати із жахливими руїнами Києва, Харкова, Чернігова, Маріуполя, Херсона, Ахтирки та цілої низки інших місцевостей нашої мирної країни, то можна вважати, що Бог нас ще милує. Хоча людей все одно звідти евакуюють у інші частини довжелезного міста. Та вигляд у нього протягом останніх днів – далеко не мирний, бо Кривий Ріг НАІЖАЧИВСЯ. Зокрема (якщо говорити про Центральну-Миський район), в деяких місцях можна побачити протитанкові іжаки та купи мішків із землею. А на тих білбордах, де раніше найчастіше були присутні обличчя місцевих владців з їх різними закликами до криво-ріжців, тепер – фактично нецензурні написи про те, куди насправді мають іти російські окупанти: далеко-далеко...

УКРАЇНА, СЕРЦЕ ЄВРОПИ, ПОШИРЮЄ ЕНЕРГІЮ ЖИТТЯ

ного спротиву українського народу зовсім не героїчно виглядають дії окремих міжнародних структур і дуже впливових посадовців-правителів, які мали б своїми діями значно скоротити наші втрати і захистити, передусім, цивільне населення України, яке наш підлий і жорстокий ворог убиває з висоти крилатими ракетами і бомбами.. Бо небо над нами – відкрите, а тому – вбивче. І це – в той час, коли сотні й сотні тисяч людей по всьому світу вийшли на площі й широкі вулиці із закликами захистити небо над Україною! І що вже тут казати про всіх нас, про десятки мільйонів українців, починаючи від Президента України Володимира Зеленського!.. Але нас або не хочуть чути, або виправдовуються. Про це, зокрема, свідчить матеріал на сайті «Громадського радіо» під заголовком: «Блінкен і голова НАТО: безпілотна зона над Україною може призвести до «повноцінної війни в Європі». Там іде мова про наступне:

«І Ентоні Блінкен, і генеральний секретар НАТО Енс Столтенберг стверджували, що заборона польотів над Україною просто неможлива, бо це може призвести до прямого конфлікту між Росією та НАТО. «Єдиний спосіб реально реалізувати щось на зразок безпольотної зони – відправити літаки НАТО до повітряного простору України та збивати російські літаки, а це може призвести до повномасштабної війни в Європі. Президент Байден ясно дав зрозуміти, що ми не збираємось вступати у війну з Росією», – сказав Блінкен. Він зазначив, що Вашингтон продовжуватиме працювати зі своїми союзниками, щоб надати українцям засоби для захисту від російської агресії...».

Така ось реальність. Не хочеться бути ані безжально грубим у своїх оцінках, ані пафос-

ним, а тільки – спокійним і точним, хоч всередині все аж вибухає у незгоді... Бо мені дуже хочеться, щоб у світі було більше правителів, які живуть не за розрахунком, а по любові. Але, на превеликий жаль, це не так поки що. Та й більше двох років тому, у грудні 2019-го, один мій знайомий дипломат сказав мені у приватній бесіді у Львові, що у світі взагалі тепер немає правителів із числа ідеалістів-романтиків...

Тим часом українці йдуть голіруч на озброєних до зубів окупантів, а потім один із наших поліцейських зухвало розкатує на ворожому бронетранспортері з українським прапором...

А в реальності виходить, що Україна і НАТО у своїх взаємостосунках під час війни, де українців убивають уже тисячами, – і не партнери, і не вороги...

«ЩЕ НАМ, БРАТТЯ МОЛОДІІ, УСМІХНЕТЬСЯ ДОЛЯ!»

А час іде швидко-швидко, і не знаєш, що ж буде завтра, а не те що пізніше. Але тепер, під час Великої Вітчизняної війни українського народу проти загарбників-рашистів, найголовніше, що Україна – у центрі

уваги всього світу і що насправді саме ВОНА – серце Європи. Те серце, яке поширює енергію життя для всього її величезного тіла.

І тепер, у ці дні безжального масового вторгнення рашистів на землю України, Державний Гімн України – найбільш часто виконувана пісня на нашій планеті. І той, хто справді замислиться над її внутрішнім змістом, зрозуміє, чому саме так поведуться українці, захищаючи рідну землю. І в душах тих людей, які це зрозуміють, обов'язково відгукнуться ось ці слова: «Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля!». Але якою ж довгою буде ця дорога до розуміння суті, якщо порохувати і втрачений час, і загиблі душі ще з лютого 2014-го року?! І якою величезною ціною буде здобута перемога?!

Сергій ЗІНЧЕНКО,
м. Кривий Ріг,
6 березня 2022 року

Фото взято за посиланням: <https://www.ukrinform.ua/rubric-regions/3421096-u-hersoni-akcia-proti-rosijskoi-agresii-trivala-ponad-tri-godini.html#>

РЕАЛЬНІСТЬ НИЩЕННЯ І ГЕРОЇЧНОГО СПРОТИВУ

Якщо говорити про реальність воєнного сьогодення в Україні, то вона – вражаюча. І – не тільки в сенсі багаточисленних руїн. І – не від того, що загинуло вже більше одинадцяти тисяч загарбників, знищено кілька сотень їхніх танків, близько сотні літаків та гвинтокрилів і ще багато-багато сотень іншої техніки. Бо ми їх сюди, на українську землю, зі зброєю в руках не запрошували. Гірко – від того, що (за ще не повними офіційними даними) загинуло більше двох тисяч цивільних мирних українців, причому 38 із них – це діти.

Але це жахливе вторгнення рашистів на нашу землю вражає ще й небаченим спротивом і героїзмом українців. Уже увесь світ побачив, як палає багаточисленна техніка окупантів, коли її нищать українські воїни. А також – як окупанти, озброєні автоматами, втікають на тій своїй техніці від беззбройних українців, які йдуть на них із прапорами нашої держави в руках: у Херсоні, у Бердянську, у Мелітополі, у Новій Каховці...

УКРАЇНА І НАТО – ХТО ТАКІ ПО ВІДНОШЕННЮ ОДНЕ ДО ОДНОГО?

На тлі цієї жахливої веремії нищення живого і на тлі героїч-

ВІЙНА російсько-українська... Вона триває в Україні вже 9-й рік. Але після 24 лютого цього року, після повномасштабного вторгнення рашистів на нашу землю і героїчного спротиву українського народу вона стала для нас Великою Вітчизняною і (з вини агресора) набирає рис Третьої світової. І дуже погано, що не всі правителі потужних держав світу це бачать (або роблять вигляд, що не бачать).

Цей випуск нашої літературної сторінки «Світла криниця» якраз і присвячений як цій війні, так і подіям ще початку минулого століття. Зокрема, - вірш Олександра Олеся (Кандиби) «Пам'ятай», рефрен із якого «А Європа мовчала» став свого роду символом для частини українців у стосунках із Європою, коли Україні доводиться постійно страждати за неї, а вона під час такого страждання зазвичай мовчить. Але це тільки ще більше робить наголос на думці про те, що Україна – це серце всієї Європи і що саме від України залежить її доля. А лихо приходить тоді, коли вона цього не розуміє.

Це підкреслює у своєму вірші і сьогочасна велика українська поетка Наталя Дзюбенко-Мейс у своєму вірші «Мовчання Європи», яка виклала його 25 лютого цього року у себе на профілі Фейсбуку за посиланням: <https://www.facebook.com/natali.dzubenko>.

І ще треба (що ми й робимо) уважно читати глибокі за своїм змістом вірші нашого Великого Кобзаря, Тараса Шевченка, рядки із деяких ми нагадуємо в цьому випуску нашої літературної сторінки.

А ще, аби додати хоч трохи оптимізму і впевненості в тому, що ворожа зграя рашистів буде розбита, ми подаємо і вірш місцевого, криворізького, автора, редактора цієї газети Сергія Зінченка, який написаний більше 5-ти років тому, під заголовком «Переможемо із свободою».

І будемо сподіватися тільки на краще, тільки на дуже потужний розвиток України у всіх сферах життя! Слава Україні!

ПЕРЕМОЖЕМО ІЗ СВОБОДОЮ

Переміщені, вбиті, згорьовані,
«Території неконтрольовані»,
В балаклавах обличчя,
Двадцять перше сторіччя
І війна, під АТО підмальована.

З корумпованими військкоматами,
Із радянськими ще автоматами
Піднялися «укропи»
За ідеї Європи,
Демократії ставши солдатами.

І завмерла Європа здивована,
Перелякана в дим і схвильована
Бо ординську ораву,
Знахабнілу й криваву,
Зупинила якась некерована,

Де свобода – мов мрія із крилами,
Не плакатна й не писана вилами,
А політ понад світом,
Над життям і над житом,
І над храмами, і над могилами:

Там, де Сотня Небесна над Києвом,
Над Європою і над Росією,
Там, де міни і кулі,
І навіки заснулі,
Де окопи й могили ми риємо.

Разом з нею в серцях переможемо
Ми орду і відстояти зможемо
І кордони, і право
Будувати державу:
Разом з нею і з ласкою Божою.

Сергій ЗІНЧЕНКО, м. Кривий Ріг
12 жовтня 2017 року

МОВЧАННЯ ЄВРОПИ

І Крим, І Рим, і газова труба...
Тобі не відсидітися в окопі.
У хижій тіні смертного гриба
Твоїх дітей малюється судьба.
Мовчання – вже не золото, Європо!

Ти все гризешся, аби зайвий гріш
Не вислизнув із гамана товстого.
Звичайний бізнес. І нічого більш.
Але послухай – це і твій рубіж,
Бо гість незваний під твоїм порогом.

Тобі снується тиш і благодать,
Не віриш, що зачепить веремія:
Ці ріки крові, привиди багать...
Допоки будеш нишкнуту й мовчати,
Щоб раптом не розгнівати Росію?

Люблю твої палаци і мости,
І кров'ю відвойовані свободи,
Але мовчання... Господи, прости!
Та одведи од губ свої персти!
Нічого не вартують ті угоди.

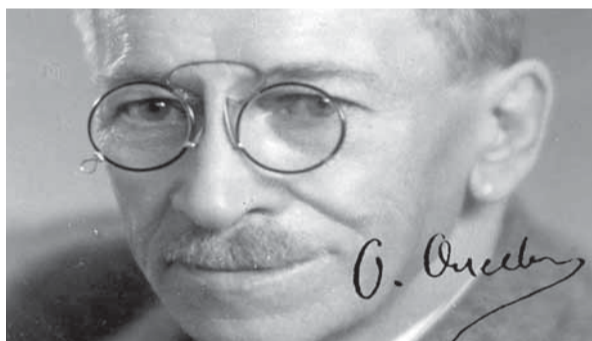
В твоїх очах прадавня пелена,
Та від сьогодні тут нема безвинних,
Проснулася голодна звірина.
І це є наша і твоя війна.
Коли мовчання, наче постріл в спину.

Ця давня гра в розмисливу німу...
Старий ковчег ладнаєш до потопу?
То приготуй, про всяк, гірку суму,
Й не набудуй сама собі тюрму,
За волю не торгуються, Європо!

Наталя ДЗЮБЕНКО-МЕЙС,
25 лютого 2022 року

ЄВРОПА МОВЧАЛА...

Коли Україна за право життя
З катами боролась,
жила і вмирала,
І ждала, хотіла лише співчуття,
Європа мовчала...

Коли Україна в нерівній боротьбі
Вся сходила кров'ю
і слізьми стікала
І дружної помочі ждала собі,
Європа мовчала...

Коли Україна в залізнім ярмі
Робила на пана і в ранах орала,
Коли ворухились і скелі німі,
Європа мовчала...

Коли Україна криваві жнива
Зібравши для ката, сама умирала
І з голоду навіть згубила слова,
Європа мовчала...

Коли Україна життя прокляла
І ціла могилою стала,
Як сльози котились
і в демона зла,
Європа мовчала...

Олександр ОЛЕСЬ
1931 рік

ЗГАДАЙМО КОБЗАРЯ

Чам варто думати про
наше краще майбуття після
завершення цієї проклятої війни,
а не про те, що буде погано. Бо є у
нас великі духовні попередники, які
бачили далеко вперед, і найперше
– Тарас Шевченко. Хоча б, на-
приклад, згадаймо передусім, ось
ці рядки:

«Борітеся – поборете!
Вам Бог помагає!
За вас правда, за вас слава
І воля свята!»

Або – ось ці зі знаменитого
його «Заповіту»:

«Як понесе з України
У синєє море
Кров ворожу... отоді я
І лани, і гори –
Все покину і полину
До самого Бога
Молитися. А до того
Я не знаю Бога».

Тож згадаймо і помислимо хоча
б над цими рядками. Бо вони
сьогодні нас стосуються, нас,
українці!